

Bestemmelse, som indeholdes i vor almindelige Straffelov, den Bestemmelse i § 36, at Forbrydelser, begaaede af Børn mellem 10 og 15 Aar, ikke skulle straffes, naar det ikke er en Forbrydelse, som ikke kan Andet end fremtræde som saadan, saa at selv et Barn mellem 10 og 15 Aar maa forstaae, hvad den betyder. Der nævnes deri Drab, voldelige Beskædigelser, Tyveri, Ildspaaføttelse, og endda er der stærke Indskrænkninger med Hensyn til Straffens Omfang. Medens man i den almindelige Strafferet har en Bestemmelse af denne Beskaffenhed, skulde man saa gaae hen og fastsætte Niis eller simpelt Fængsel i 8 Dage for det Barn, som paa denne Maade af Raadighed maatte have forseet sig? Det staaer ogsaa i en paafaldende Strid ikke blot med Bestemmelserne om Betleri og Løsgængereri — jeg skal ikke opholde mig ved en nærmere Udvikling af den skarpe Strid, som maatte fremkomme ved at fastholde en saadan Bestemmelse — men det staaer ogsaa i Strid med mange Bestemmelser, der ligge de Forhold meget nærmere, som vi nu beskæftige os med. Jeg skal bringe i deres Grunding — og der er vistnok mange af Thingets Medlemmer, som uden at være Jurister vide, at de ogsaa eksistere — Bestemmelserne i Betforordningen, som gaae ud paa, at, hvor Børn gjøre sig skyldige i Forhold, hvis Strafverdighed idetmindste fremtræder ligesaa stærkt, som der her er Tale om, belægges de ikke med Niis af Slutteren under Fogdens Tilsyn — thi dette maatte være Tilfældet her — men ialfald straffes de med Niis af deres Forældre. Det Samme gjælder om vedkommende Bestemmelse i Hegnforordningen af 1794, en Bestemmelse, som ikke er hævet ved den i forrige Aar udgivne nye Hegnslav. Nu kan man sige: ja, men denne Bestemmelse findes jo allerede i Lovgivningen; thi Vedtægterne af 18de Januar forrige Aar for Kjøbenhavn indeholde jo Bestemmelser om, at Børn skulle straffes paa den her omhandlede Maade for Overtrædelser af Politivedtægterne. Men jeg vil sige, at de Indvendinger, som her reises af mig mod en saadan Bestemmelse, netop rammer ogsaa denne Bestemmelse. Vedtægterne indeholde en saadan Bestemmelse, men de ere

ikke stadfæstede ved Lov. Jeg kan altsaa ikke Andet end haabe, at den Bestemmelse, som jeg jo vistnok i stærke Udtryk har betegnet, vil komme til at gaae ud. — Jeg skal nu gjøre den Bemærkning, at de to Afsnit i Lovforslaget, det første om Politivedtægterne, det andet om Politiets almindelige Retligheder og Pligter, ere af den Beskaffenhed, at de vistnok indeholde en stærk Opfordring for det høie Thing til at bidrage Sit til, at de snarest muligt kunne komme til at gaae over til at blive Lov; der er en Trang til dem, navnlig forsaavidt angaaer Politivedtægterne, og en Trang, som bør fyldestgøres, naar det i Overensstemmelse med, hvad jeg har tilladt mig at antyde med Hensyn til Communalbestyrelsernes og Sogneraadenes Indflydelse, maatte kunne skee paa hensigtsmæssig Maade. — Med den Bemærkning altsaa, at det efter min Overbeviisning er usseligt at faae de af mig frembævede Punkter i disse to Afsnit forandrede, skal jeg tillade mig at vende mig til 3die Afsnit angaaende Behandlingen af offentlige Politifager; men med en Uttring, der staaer i fuldstændig Modsetning til det, jeg yttrede med Hensyn til 1ste og 2det Afsnit. Jeg mener, at det er aldeles utilraadeligt at vedtage den Deel af Lovforslaget, som udgjør det tredje Afsnit, at det vil være i høieste Grad betænkeligt nu at lade emanere Lovbestemmelser af et Indhold som det, der findes i det tredje Afsnit. Det høie Thing vil erindre, at der for omtrent 4 Aar siden, efterat flere Forhandlinger her havde fundet Sted om Forandringer i Retspleien, blev nedsat en Commission, som nu i næsten 2 Aar, troer jeg, har været i Virksomhed, og om hvilken det med Sikkerhed lader sig paastaae, det tør jeg sige, at den har arbejdet med særdeles Iver for at faae sin Opgave løst. Men naar nu denne Commissions Opgave er at tilvejebringe en Forandring af den hele Procesform, haade i de civile Sager og i Straffesager, saa vil jeg sige, for at gjentage det Udtryk, jeg nylig brugte, at det er i høi Grad utilraadeligt nu at komme med et Stykke Omdannelse af Procesforholdet med Hensyn til det, hvorpaa dette dreier sig, altsaa de offentlige Politifager; det vilde ikke blive Andet end et Stykke af Procesforholdet,